

Az ég és a föld találkozása – A Nemzeti Színház vendégszerepelt Komáromban

2014. JANUÁR 13. LM, FELVIDÉK.MA

Ajánlom

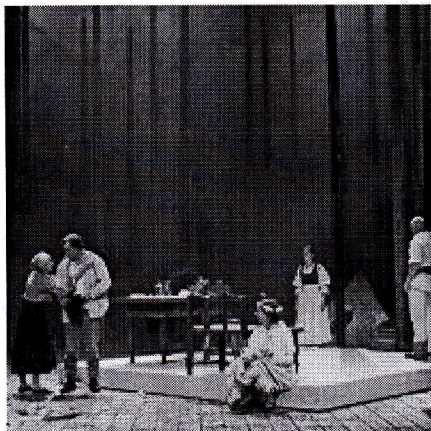
0

Tweet

0

g+1

0

Telt ház előtt mutatta be január 12-én Komáromban a Nemzeti Színház Vidnyánszky Attila rendezésében Tamási Áron *Vitéz lélek* című művét. Az előadást megelőzően a Komáromi Jókai Színház örökös tagságot adományozott Dráfi Máttyás, Boráros Imre, Ropog József színészeknek és Takáts Emőd rendezőnek.

A Jókai Színház és elődje, a Magyar Területi Színház (MATESZ) egykori művészeit Tóth Tibor igazgató és Vidnyánszky Attila köszöntötte. A Nemzeti Színház 2013-ban kinevezett igazgatója beszédében arról is szólt, hogy a két társulat újabb vendégelőadásokat és közös produkcióterveket tartalmazó együttműködési szerződést ír alá.

Hogy milyen színházat kíván útjára indítani Vidnyánszky, azt allegorikus módon mutatja be a *Vitéz lélek* című előadás. Tamási Áron példázatát Vidnyánszky formabontó módon vitte színpadra. Nem úgy formabontó azonban az előadás, ahogyan azt a Nemzeti Színház előző vezetése alatt megszokhattuk. Nem rohagnak a színpadon pucér színészek, és nem történik semmi provokatív, semmi „rendkívüli”. Vidnyánszky rendezése hagyományos, ahogyan a darab díszlete, a színészek ruhái és különösen a darab nyelve is az. Hagományos, de mégis formabontó, mert Vidnyánszky jól érthetően jelzi: vezetése alatt egy egészen új színház van kialakulóban.

Ahogy Balla Péter, aki a háború után hazatérve szerez egy szamarat és pusztát kezével – gépek használata nélkül – kívánja újjáépíteni az életét, úgy kívánja – megharcolva a maga kereszties háborúját – Vidnyánszky Attila is felépíteni a Nemzeti Színházat, amely értelmezésében nem egy színház a többi között, hanem az, amelyik a „zászlót viszi.” Vidnyánszky szerint nem kell feltétlenül villogni és kápráztatni (ahogyan ezt egy vele készült interjúban is mondja), és különösen nem kell provokatív, hatásadásnak lenni. Vidnyánszky tudatosan „lemeztelenített” színháza mintha a kezdetekhez térne vissza, színháza egyfajta rituálé. Tamási „sűrűszövésszerű” műve erre különösen alkalmas.

De a *Vitéz lélek* nemcsak az újrakezdésről szól, hanem arról is, hogy hittel és alázattal hová juthat el az ember és hová a Nemzeti Színház. Vidnyánszky elementáris erejű záróképe erről beszél. Amikor Balla Péter a falubeliek jelenlétében megtölti a poharat, és szerelme, Boróka megszegi a kenyeret, az ember úgy érzi: istentisztelet van. Egy úrvacsorai közösségben, amikor a hívek Istennel, a föld az éggel találkozik. Balla Péter háza felépül a darab végére, a magyar nemzet színházának sem lehet más a „sorsa”, hiszen köveit - hittel és akarattal - szilárd alapokra építik...

LM, Felvidék.ma

Szóljon hozzá és fejtse ki véleményét Facebook oldalunkon...

Kapcsolódó cikkek

Komáromiak a Szlovák Nemzeti Színházban

Kaszás Attilára emlékezik a Nemzeti Színház